

ONDERZOEKT UZELF OF U IN HET GELOOF BENT

door M. G. de Koning

ROTSVAST 3

De Tweede brief aan de Korinthiërs

Hoofdstuk 36: Onderzoekt uzelf of u in het geloof bent, blz. 145

<http://www.oudesporen.nl/list-pub-mgdk.php>

Lees ontspannen en aandachtig 2 Korinthe 13 vers 1 tot en met 6

Zoals Paulus in het vorige hoofdstuk, in vers 14, had opgemerkt, stond hij voor de derde keer klaar om hen te bezoeken.

Je kunt hieruit opmaken dat de gelovigen in Korinthe hem echt aan het hart gingen. Zijn verbondenheid met hen was echt en diep. Het liet hem niet onverschillig hoe het met zijn kinderen in het geloof ging. Hij had veel gehoord over de slechte kwaliteit van hun geloofsleven. Er was nog heel wat te corrigeren. Maar als hij zich met de misstanden zou bezighouden, zou dat gebeuren op basis van dergelijk getuigenbewijs. Hij zou het verkeerde niet beoordelen op grond van het loutere feit dat hem bepaalde dingen ter ore waren gekomen. De bewijzen zouden op tafel komen. Deze getuigenverklaringen zijn van grote betekenis in elke zaak die zich in de Gemeente voordoet. God heeft al in het Oude Testament laten vastleggen, in Deuteronomium 19 vers 15, dat in geval van een ongerechtigheid of zonde, er alleen een veroordeling mocht plaatsvinden als er twee of drie getuigen waren. Al was die ene getuige nog zo betrouwbaar, er moest een tweede getuige en eventueel een derde getuige aanwezig zijn om de zaak onomstotelijk vast te stellen en op grond daarvan een uitspraak te kunnen doen. Als de Gemeente daarnaar meer had gehandeld, was het aantal scheuringen beslist niet zo groot geweest als dat helaas nu het geval is. Paulus, een man met een groot onderscheidingsvermogen, die heus wel wist wat er allemaal bij de Korinthiërs speelde, wilde zich aan dit Bijbelse beginsel houden.

Hij zou hen die vroeger gezondigd hadden niet sparen. Nog eens geeft hij die waarschuwing. Hij kwam niet graag met de roede. Wat hij wilde, was een fijn bezoek waarbij ze zich samen konden verblijden over de grote dingen die de Heer Jezus in hun leven had gedaan. Daaraan konden zij meewerken door te luisteren naar wat hij in deze brief schreef. De brief was een soort wegbereider voor zijn komst. In vers 3 weerlegt hij een laatste beschuldiging die de valse apostelen hem in de schoenen hadden geschoven. De beschuldiging luidde: Paulus is zo'n nietszeggend en onbetekend mannetje, dat het onmogelijk is dat Christus in hem zou spreken.

Om goed te zien hoe Paulus deze beschuldiging ontzenuwt moet je vers 3b en vers 4 tussen haakjes plaatsen (dat is in de Telosvertaling ook gebeurd). De zin gaat na vers 3a dan verder in vers 5. Zochten ze een bewijs dat Christus in Paulus predikte? Welnu, dan moesten ze maar eens naar zichzelf kijken. Konden zij zeggen dat ze in het geloof waren? Ja, dat konden ze. Nou, dan konden ze niet anders dan erkennen dat Christus in Paulus had gesproken, want door hem hadden ze het evangelie gehoord en het ook aangenomen. Ze moesten zichzelf maar eens beproeven om te zien op welke wijze ze gered waren. Was het op grond van iets in henzelf, of was het op grond van wat Christus voor hen had gedaan? Ook hier moesten ze erkennen dat het alleen in Christus was en deze Christus was hun door Paulus verkondigd. Dit vers is geen oproep om bij jezelf na te gaan of er wel bewijzen voor je bekering te zien zijn. Het is niet de bedoeling om je aan het twijfelen te brengen over de zekerheid van je geloof, door in je hart en leven te kijken of je wel genoeg vruchten voortbrengt. Zulk onderzoeken en zo'n beproeven worden hier niet bedoeld. Juist het tegendeel. Dit vers wil je ondersteunen in de zekerheid van je behoudenis. Het is een oproep om na te gaan waarop je geloof gebaseerd is. Is je geloof gebaseerd op iets in of van jezelf? Of is je geloof gebaseerd op iets wat buiten jou om, los van jou en ten behoeve van jou is gebeurd? Dit laatste is het geval. Het werk

van Christus is totaal buiten jou om volbracht, los van alles wat je ervan voelt of ervaart. God vraagt eenvoudig dat in het geloof aan te nemen. Dat er daarna ook geloofswerken zichtbaar zullen worden, is ook waar, maar daarover spreekt de Bijbel op andere plaatsen, zoals in de Brief van Jakobus, en dat is niet waarom het hier gaat. Laat je dus niet door anderen wijsmaken dat dit vers je leert dat je niet zeker kunt weten of je 'in het geloof bent'. 'In het geloof zijn' wil zeggen dat je een gelovige bent. 'Onderzoekt uzelf' betekent hier: ga na hoe dat is gebeurd, en niet: wat is er in je leven van te zien. Wie moet zeggen dat Jezus Christus niet in hem is, staat buiten het heil, is geen gelovige en heeft geen deel aan het leven uit God.

Aan alles was te merken dat Christus wel in en door Paulus had gesproken. Paulus achtte het best mogelijk dat hij persoonlijk niet zo'n sterke indruk had gemaakt. In die tussenzin van vers 3b en vers 4 gaat hij nader verklaren waarom hij niet zo'n sterke indruk had gemaakt. Eerst moesten ze weten dat Christus ten opzichte van hen niet zwak was geweest. Wat een kracht was er van Hem uitgegaan, toen zij met Hem in aanraking waren gekomen. Hij had heel hun vuile leven binnenste-buiten gekeerd. Hun boos en donker hart was in het licht gekomen. Ze waren aan zichzelf ontdekt en ze hadden zich met berouw tot God bekeerd en de Heer Jezus als hun Heiland aangenomen. Wat een kracht! Maar hoe had Hij dat mogelijk gemaakt? Omdat Hij in zwakheid gekruisigd was. Bestaat er wel iets zwakkers dan een mens die gekruisigd is? Kan zo iemand ook nog maar iets doen? Toch hadden zij op Hem hun geloof gevestigd. En terecht! Gods kracht was nodig om Hem levend te maken. (Hoewel Hij natuurlijk ook in eigen kracht opstond, omdat de Heer Jezus tevens de Zoon van God is, zie Romeinen 1 vers 4. Maar hier gaat het om wat de mensen, ook de Korinthiërs, in Hem zagen toen Hij aan het kruis hing.)

Met zo'n zwakke Christus wilde Paulus graag één gemaakt worden. Daarom bestond zijn prediking niet in overredende woorden, daarom was hij in zijn uiterlijk optreden zwak. Hij was zwak in Christus. Maar Paulus wist ook dat hij eenmaal met Hem zou leven, door diezelfde kracht van God die nu al in de Korinthiërs het nieuwe leven had gewerkt. Is het niet prachtig om te zien hoe hij alles gebruikt om de harten van de Korinthiërs te winnen en tegelijk zichzelf helemaal identificeert met Christus? Hij zegt niet dat hij met Christus zal leven door Gods kracht jegens hemzelf, hoewel dat zo is. Maar hij past Gods kracht nu al toe op wat er met de Korinthiërs was gebeurd bij hun bekeering. Er rest hem niets meer dan alleen de hoop uit te spreken dat zijn bewijsvoering hun laat inzien dat hij niet verwerpelijk is. Hij heeft alleen Christus willen prediken en anders niets.

Je hebt in Paulus een mooi voorbeeld hoe je moet omgaan met beschuldigingen die je ten onrechte in de schoenen worden geschoven. Om de harten van je tegenstanders te winnen kun je niet beter doen dan zoals hij gedaan heeft: laat Christus zien en laat zien dat je met Hem één wilt zijn in je prediking en je hele leven. Wanneer je beschuldigers gelovigen zijn, laat ze dan de voorrechten zien die zij in Christus hebben. Het zal hen beschaamd maken. Gemakkelijk is dit niet, maar het is wel de weg van de overwinning voor de Heer. Lees nog eens 2 Korinthe 13 vers 1 tot en met 6.

Verwerking:

Wat is dat: jezelf onderzoeken? Wat is de bedoeling daarvan?

Verwant artikel:

<http://www.jezusverlosser.nl/content/view/202/52/> (door J. Ph. Buddingh)